

РЕШЕНИЕ

№ 5746

гр. София, 13.10.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 72 състав,
в публично заседание на 23.06.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ева Пелова

при участието на секретаря Зорница Димитрова, като разгледа дело номер **4438** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

12

Производството е по реда на [чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс АПК](#), във връзка с [чл. 68л от Закона за защита на потребителите /ЗЗП/](#).

С решение №5500/29.04.2021г. по адм.дело №1953/2021г., по описа на Върховния административен съд на Република България, е обезсилено решение № 6960/04.12.2020г., постановено по адм.дело № 9937/2020г. по описа на Административен съд- София град, с което по жалба на [фирма] е отменена Заповед № 269/19.06.2020г., издадена от председателя на Комисията за защита на потребителите.

Производството е образувано по жалба на [фирма]-гр. С., чрез пълномощника си адв. И. срещу Заповед № 269/19.06.2020г., издадена от председателя на Комисията за защита на потребителите, с която на основание чл. 68л, ал.1, вр. чл. 68в, вр. чл. 68г, ал.4, вр.чл. 68е, ал. 2, предл.1 /търговецът чрез премълчаване прикрива съществена информация/, вр.ал.1 от ЗЗП, е забранено на дружеството-жалбоподател, при упражняване на своята дейност, да упражнява нелоялна заблуждаваща търговска

практика по смисъла на ЗЗП, изразяваща се в премълчаване на съществена информация за увеличаване на престоя за паркиране в паркинг „С. център“ и за мястото, където да се обърнат потребителите за информация във връзка с начина на увеличаване на престоя за паркиране.

В съдебно заседание жалбоподателя редовно призован, не изпраща процесуален представител. С жалбата моли съдът да отмени оспорената заповед, като неправилна и незаконосъобразна, постановена в нарушение на материалния закон. Посочва се, че лицето, подало сигнал до КЗП не е отговаряло на изискванията за участие в кампанията, организирана от търговеца. Сочи се, че ответника е приел, чрез протокола за констатации, че дружеството прилага заблуждаваща и нелоялна търговска практика по смисъла на чл.68е, ал.1 и ал.2, вр.чл.68г, ал.4 от ЗЗП, а в обжалваната заповед квалификацията е дадена като такава по чл.68е, ал.2, пр.1 от ЗЗП. Навеждат се доводи, че по време на проверката не са изследвани основните характеристики и обстоятелства, относно дейността на дружеството, за да се приеме, че осъществява нелоялна търговска практика. Информацията за правилата и условията на кампанията били налични на интернет-сайта на „С. Център“ през цялото време на кампанията, поради което следва да се приеме, че потребителя е бил ясно, точно и конкретно информиран, за да може да вземе решение. Сочи се, че е обичайно потребителите на търговските центрове да получават информация от съответното за това бюро и след като клиентката го е посетила се достига до извод, че е видяла интернет-сайта, където се е запознала с правилата на кампанията. На последно място се изтъква, че коректното препращане към друго средство за комуникация не следва да се възприема като премълчаване на съществена информация. Прави се искане обжалвания административен акт да бъде отменен, както и да им бъдат присъдени направените по делото разноски.

Ответникът – председателя на Комисията за защита на потребителите, редовно призован изпраща процесуален представител, който моли жалбата да бъде отхвърлена като неоснователна и недоказана, а обжалваната заповед потвърдена изцяло, като правилна и законосъобразна.

Софийска градска прокуратура – редовно призовани, не изпращат представител.

Административен съд София-град, като обсъди релевираните с жалбата доводи и прецени събраните по делото доказателства по реда на чл. 144 от АПК, вр. чл. 235, ал. 2 от ГПК намира за установено следното от фактическа страна:

На 27.01.2020г. в КЗП постъпила жалба от потребител Р.К. срещу паркинг на „С. център“ относно предоставяне на невярна информация. Било посочено, че при влизане в паркинга е записано, че ако пазаруваш, времето за безплатен паркинг се увеличава, а според служителката на информация това важало за покупки над 100 лева, което не било упоменато в условията за паркиране или табелите. Към сигнала били приложени фискални бонове за покупки и снимка на табела, с надпис „2 часа безплатен паркинг, които растат с всяка покупка. Вече можеш да платиш за престоя си и с карта. Повече информация на serdikacenter.bg.“

По повод на жалбата инспектори от КЗП извършили проверка в паркинг „С. Център С.“, находящ се в [населено място], [улица], ет.3, стопанисван от [фирма], като установили следното: При влизане в паркинга, до бариерата на входа била поставена червена табела с информация “Знаеш ли, че часовете за безплатен паркинг в С. център растат с покупките? Вече можеш да платиш за престоя си и с карта. Повече информация на serdikacenter.bg.“. На голяма табела до бариерата били записани

паркинг правила, с посочване тарифата за престоя „Приложимата тарифа за паркиране включва ДДС и е както следва: - Първите два часа – бесплатно; Започнат трети час – 2 лева; Започнат четвърти час – два лева; Започнат пети час – 3 лева; Всеки започнат следващ час – 3 лева.

Инспекторите при КЗП извършили проверка в бюро „Информация“, при която служителката обяснила, че за да се възползват клиентите от удължаване на безплатния си престой, е необходимо да бъде направена покупка от търговските обекти на МОЛ С. Център С. на минимална стойност от 100 лева, като върху представените фискални бонове се поставял печат „участвал“ и служителката зареждала билета с още два часа безплатен престой. Последната предоставила на проверяващите Официални правила на кампанията Удължи безплатния си престой в С. център, която ще се провежда в периода 23.01.2020г.- 29.02.2020г. от 10.00ч до 22.00 ч.

В т.3.6 от Официалните правила било записано : „Участието в кампанията е обвързано с покупка. За да удължи безплатния си престой на паркинга на С. Център, всеки участник е длъжен да представи на служителите на бюро „Информация“ на ниво 0, касова бележка или сбор от касови бележки, за направени покупки от търговските обекти на минимална стойност 100 лева. Сумата от 100 лева не включва касови бележки за заплатени комунални услуги, сметки за телефон, застраховки, обмяна на валута и банкови трансакции. Б. престой може да бъде удължен всеки ден от периода на кампанията, в часовете от 10.00 до 22.00 часа, чрез валидиране на билета за паркинг за допълнителните два часа“.

На интернет сайта на <https://serdikacenter.bg>. била записана следната информация: „От 23.01.2020г. до 29.02.2020г. Удължи безплатния си паркинг престой в С. Център. Б. паркинг престой в С. Център вече е два часа. При представяне на касови бележки на стойност минимум 100 лева от магазините и двата ресторанта / S. С. и G. /, в С. Център, безплатният престой се удължава с още два часа. Единственото, което трябва да направиш, е да представиш касовите си бележки на бюро „Информация“, като те трябва да са от същия ден. Всеки следващ час се таксува на цена от 3 лева, а вече можеш да платиш и с карта. Приятно прекарване в С. Център! Касови бележки за услуги, плащане на битови сметки и обмяна на валута не важат.“.

Инспекторите при КЗП установили, че паркингът е на три нива и разполага с 1600 паркоместа. На всяко ниво и на всеки изход били поставени машини за плащане на престоя. До всяка машина за плащане били поставени табели с паркинг правила, на които е записано „Пълните правила може да намерите на www.serdikacenter.bg“. За така извършената проверка на място бил съставен констативен протокол № К-2702372/03.02.2020г.

С протокол за проверка на документи № К-47207/10.02.2020г. от дружеството-жалбоподател било изискано и представено писмено становище по жалбата, в което се посочвало, че жалбоподателката, сезирала КЗП, е притежавала и представила фискални бонове за покупки, направени в С. Център от същия ден, но същите били били под минималната стойност от 100 лева, поради което не отговаряла на условията на т. 3.6 от Официалните правила за удължаване на безплатния престой на паркинга. Поради тази причина, служителката от бюро „Информация“ отказала да регистрира касовите бонове за участие в кампанията. В тази връзка дружеството е предприело незабавни мерки, като табелата пред паркинга на входа е подменена, а новата табела е със следното съдържание: „Пазарувай в периода от 23.01.2020г. до 29.02.2020г. на стойност минимум 100 лева и увеличи безплатния си престой в

паркинга с два допълнителни часа. Повече информация за условията на кампанията и обектите, които участват, може да откриеш на serdikacenter.bg“. В представената табела липсвала записана информация към кого да се обръщат потребителите, като не е записано, че това е бюро „Информация“.

С протокол № 08/14.05.2020г., КЗП единодушно е решила, че при упражняване на своята дейност търговецът [фирма] - [населено място], упражнява нелоялна заблуждаваща търговска практика по смисъла на ЗЗП, изразяваща се в премълчаване на съществена информация за увеличаване на престоя за паркиране в паркинг С. Център и за мястото, където да се обърнат потребителите за информация във връзка с начина на увеличаване на престоя за паркиране. По този начин дружеството води или може да доведе до вземането на решение от средния потребител, което той не би взел без използването на тази търговска практика и осъществява състава на нарушение по смисъла на чл. 68е, ал.2, пр.1 / търговецът чрез премълчаване прикрива съществена информация/, вр. ал. 1 от ЗЗП.

След запознаване с констатациите от извършените проверки административния орган е приел, че е налице заблуждаваща нелоялна търговска практика, по смисъла на чл. 68е, ал.2, пр. 1 от ЗЗП / търговецът чрез премълчаване прикрива съществена информация/, вр. с ал.1 от ЗЗП, вр.чл.68г, ал.4, вр.чл. 68в от ЗЗП, тъй като търговецът не е предоставил съществена информация за кампанията на табелата пред бариерата, до входа на паркинга. Премълчана е съществена информация за удължаване на времето за безплатен престой в паркинга с два допълнителни часа, за минимална стойност на покупките от 100 лева и за мястото, където да се обърнат потребителите, във връзка с удължаване на престоя за паркиране, а именно бюро „Информация“. На табелата до входа на паркинга, до бариерата е предоставена информация, но тя не е достатъчна. Информацията не улеснявала потребителя, за да се възползва от предложената му кампания, наместо това потребителя е насочен за повече информация към сайта на обекта, но не всеки потребител разполага с интернет, за да се запознае с правилата на кампанията.

Посочено е, че съгласно чл. 68е, ал.1 от ЗЗП търговската практика е заблуждаваща и когато от целия ѝ фактически контекст, и като се вземат предвид всички нейни характеристики и обстоятелства, както и ограничението на използваното средство за комуникация, следва, че тя не предоставя съществена информация, необходима за средния потребител, в зависимост от ситуацията за вземане на търговско решение, след като се е запознал с тях, което води или може да доведе до вземане на търговско решение, което не би взел, ако не беше използвана тази търговска практика. Според ал.2 „Заблуждаваща е и всяка търговска практика, при която, чрез премълчаване, имайки предвид елементите на ал.1, търговецът прикрива съществена информация по смисъла на ал.1 или я представя по неясен, неразбираем или двусмислен начин, или не я предоставя своевременно, или при която търговецът не посочва своята истинска търговска цел, ако тя не се разбира от контекста и има за резултат или е възможно да доведе до резултат вземане на търговско решение, което не би било взето без тази практика“.

При така установеното от фактическа страна, Административен съд София-град обуславя следните правни изводи:

Жалбата е процесуално ДОПУСТИМА, като подадена в законоустановения за това срок, от лице, което има правен интерес от оспорването, доколкото процесният акт пряко и непосредствено засяга неговите права, а разгледана по същество е

НЕОСНОВАТЕЛНА, поради следните съображения:

Оспореният административен акт е издаден от компетентен орган в рамките на предоставените му правомощия с разпоредбата на чл. 68л от ЗЗП, съгласно която когато Комисията за защита на потребителите установи, че търговската практика е нелоялна, председателят на комисията издава заповед, с която забранява прилагането на търговската практика. Заповедта е мотивирана по смисъла на чл. 59, ал. 2 от АПК, доколкото съдържа фактически и правни основания за издаването си. Председателя на КЗП е формирал своите изводи въз основа на приложения и приобщен в административната преписка доказателствен материал. Актът е мотивиран, като са посочени, както правните, така и фактическите основания за постановяването му, което е предпоставка за правилното упражняване на съдебния контрол за законосъобразност и осигурява възможност на оспорващия да организира адекватно защитата си във висящия съдебен процес. Мотивирането на акта следва да бъде разгледано в съответствие с правилата за провеждане на процедурата пред административния орган, доколкото същественото им нарушаване води до ограничаване правото на защита, съответно до отмяна на издаденото решение /чл. 168, ал. 1 и ал. 4, вр. чл. 146, т. 3 от АПК/. В хода на протеклото административно производство не са допуснати нарушения на процедурните правила от категорията на съществените - чл. 34, ал. 3 и чл. 35 от АПК, които да са накърнили правото на защита на оспорващия и да са го пречупствали да я упражни в пълен обем. Административният орган е уведомил на жалбоподателя за образуването пред него производство. Осигурил му е правото на участие в процеса, предоставил му е възможност да изрази становище по събраните доказателства. Приети са представените писмени възражения.

Защитата на потребителите от нелоялни търговски практики е уредена в Глава Четвърта, Раздел IV на ЗЗП. Съгласно дефинитивната норма на чл. 68г, ал. 1 ЗЗП, търговската практика от страна на търговец към потребител е нелоялна, ако противоречи на изискването за добросъвестност и професионална компетентност и ако променя или е възможно да промени съществено икономическото поведение на средния потребител, когото засяга или към когото е насочена, или на средния член от групата потребители, когато търговската практика е насочена към определена група потребители. Нормата на чл. 68г, ал. 4 от ЗЗП изрично предвижда, че нелоялни са заблуждаващите и агресивните търговски практики, а според предписанието на чл. 68в ЗЗП императивно се забранява използването на такива.

Критериите за преценка дали една практика е „заблуждаваща“, се съдържат в чл. 68д – чл. 68ж от ЗЗП. С тези текстове от вътрешното законодателство е транспонирана Директива 2005/29/ЕО на Европейския Парламент и на Съвета от 11 май 2005 г. относно нелоялни търговски практики от страна на търговци към потребители на вътрешния пазар и изменение на Директива 84/450/ЕИО на Съвета, Директиви 97/7/ЕО, 98/27/ЕО и 2002/65/ЕО на Европейския парламент и на Съвета и Регламент (ЕО) № 2006/2004 на Европейския парламент и на Съвета (Директива 2005/29/ЕО/Директивата).

Тъй като в оспорения индивидуален административен акт нарушението е квалифицирано по чл. 68е, ал. 2, пр.1 от ЗЗП, то предмет на съдебна преценка следва да бъде именно фактическият състав на тази разпоредба и подвеждането на установената фактическа обстановка под хипотезата ѝ.

„Заблуждаващата търговска практика“ по смисъла на чл. 68е ЗЗП е отделна хипотеза, различна от общата по чл. 68г, ал. 1 ЗЗП. Този извод следва от логиката на националното ни законодателство, съдържащо се в ЗЗП, и на възпроизвежданото от него европейското право. При сравнителен анализ на разпоредбите на чл. 68г, ал. 1 и ал. 4 ЗЗП се установява, че 68г, ал. 1 е дефинитивна, обща норма, която въвежда понятието за нелоялна търговска практика. От своя страна, ал. 4 на чл. 68г от ЗЗП изрично постановява, че нелоялни са „заблуждаващите“ и „агресивните“ търговски практики. Точно такъв законодателен подход е възприет и в Директива 2005/29/ЕО. Нормата на чл. 5, §2 дефинира нелоялната търговска практика, също както разпоредбата от националното ни законодателство (чл. 68г, ал. 1 ЗЗП), а §4 от същата постановява, че търговските практики са нелоялни, когато за заблуждаващи по смисъла на членове 6 и 7, или са агресивни съгласно членове 8 и 9 от директивата. Следователно при извод за наличие на заблуждаваща, респ. агресивна търговска практика, същата се счита за нелоялна *ex lege*, поради което не е необходимо да бъдат установявани елементите от фактическия състав на общата норма по чл. 68г, ал. 1 ЗЗП, респ. чл. 5, §1 Директива 2005/29/ЕО. В този смисъл е и еднопосочната практика на Върховния административен съд (Решение № 6358 от 01.06.2015 г., постановено по адм. дело № 7825/2014 г.) и на Съда на Европейския съюз (вж. CHS T. S., C-435/11, EU: C: 2013:574, т. 48 и цитираната там практика).

Съгласно чл. 68е, ал. 1 ЗЗП търговска практика е заблуждаваща, когато от целия ѝ фактически контекст и като се вземат предвид всички нейни характеристики и обстоятелства, както и ограниченията на използваното средство за комуникация, следва, че тя не предоставя съществена информация, необходима на средния потребител, в зависимост от ситуацията, за вземането на търговско решение, след като се е запознал с тях, което води или може да доведе до вземането на търговско решение, което средният потребител не би взел без използването на тази търговска практика. Според алинея 2, пр.1 от същата разпоредба, заблуждаваща е и всяка търговска практика, при която чрез премълчаване и имайки предвид елементите по ал. 1, търговецът прикрива съществена информация или я представя по неясен, неразбираем или двусмислен начин и има за резултат или е възможно да има за резултат вземането на търговско решение от средния потребител, което той не би взел без използването на търговската практика. На основание чл. 68е, ал. 4 от ЗЗП за съществена се смята, освен ако не е очевидна, информацията за основните характеристики на стоката или услугата; цената с включени в нея всички

данъци или начинът, по който е изчислена, вал. всички допълнителни разходи за транспорт, доставка, пощенски услуги; стоките и услугите, както и договорите, при които потребителят има право да се откаже от договора или да го прекрати - информацията за наличието на това право. Елементите от фактическия състав на „заблуждаващата“ търговска практика са посочени в ал. 1 на чл. 68е ЗЗП и са следните: 1. наличие на „търговска практика“; 2. липса на предоставена от търговеца „съществена информация“, необходима на средния потребител в зависимост от ситуацията за вземането на търговско решение; 3. тази липса да е довела или да може да доведе до вземането на решение, което средният потребител не би взел без използването на тази практика. В чл.68е, ал.2 пр.1 от ЗЗП е регламентиран и специфичният начин, по който може да бъде извършено деянието, водещо до „заблуждаваща търговска практика“, а именно – чрез премълчаване на „съществената информация“ по смисъла на ал. 1.

Безспорно е, че в конкретния случай е приложена търговска практика. Съгласно § 13, т. 23 от ЗЗП „търговска практика“ е всяко действие, бездействие, поведение, търговска инициатива или търговско съобщение, включително реклама и маркетинг, от страна на търговец към потребител, което е пряко свързано с насърчаването, продажбата или доставката на стока.

От представените по делото доказателства се установява безспорно, че [фирма] чрез премълчаване прикрива съществена информация, изразяваща се в премълчаване на съществена информация за увеличаване на престоя за паркиране в паркинг С. Център и за мястото, където да се обърнат потребителите за информация във връзка с начина на увеличаване на престоя за паркиране, доколкото такава информация не е била налична на табелите на паркинга. Последната безспорно е насочена към потребителите и има за цел убеждаването им да предприемат едно или друго поведение в следствие на възприемането ѝ по начина, по който е представена.

Вторият елемент от фактическия състав на чл. 68е, ал. 2, пр.1 от ЗЗП - липса на предоставена от търговеца съществена информация, изисква анализ досежно възможната характеристика на информацията относно потребителя като „съществена“.

Нормата на чл. 68е, ал. 4 ЗЗП изчерпателно изброява случаите, в които информацията се смята за съществена. Това законодателно решение е в съответствие с регламентацията на процесните обществени отношения в Директивата. (чл. 6, §1 от Директивата).

Релевантният факт за наличието на последната предпоставка от

фактическият състав на чл. 68е, ал. 2, пр.1 от ЗЗП е вероятността „средният потребител“ да вземе решение, което в случай, че не е била приложена тази практика, не би взел. „Средният потребител“ е обективно понятие, което попада в обхвата на правните изводи на съда и не подлежи на доказване. Видно от възприетото в практиката на Съда на Европейския съюз (дело C-562/15: Решение на Съда (втори състав) от 8 февруари 2017 г. (преюдициално запитване от C. d'appel de P. — Франция) — С. Н. S./ТМ А. I. SASU, решения от 12 май 2011 г., V. S., C-122/10, EU:C:2011:299, т. 22, и от 26 октомври 2016 г., C. D. D., C-611/14, EU:C:2016:800, т. 39) средният потребител е сравнително добре информиран и сравнително наблюдателен и предпазлив, като се отчитат обществените, културните и лингвистичните фактори.

Бидейки сравнително наблюдателен обаче, „средният потребител“ не би могъл във всички случаи да възприеме какви са условията на кампанията относно увеличаване престоя за паркиране в търговския център. Несподелим е доводът на жалбоподателя, че потребителят формира решението си след като е получил информация от интернет-сайта, посочен на табелите на входа на паркинга, респ. след като са му разяснени условията по включване в кампанията от служител на бюро „Информация“ в търговския център. Това е така защото не всеки потребител има достъп до интернет и познания за боравене с него, а дори и тези, които имат и могат обективно да получат информацията, съдържаща се на сайта, не биха направили това задължително и във всеки случай след възприемане на информацията, съдържаща се в информационните табели. Освен това в общия случай средният потребител ще пристъпи към търсене на по-детайлна информация за условията на кампанията, в това число и посещаване на бюро за информация, едва след като вече е взел търговско решение да се възползва от предлаганата услуга. Такова тълкуване е възприел Върховният административен съд при произнасянето си по идентични казуси. (Решение № 6689 от 08.06.2015 г., постановено по адм. дело № 2524/2015 г. на ВАС).

Не може да се сподели и доводът на оспорващия, че заповедта е издадена при липсата на основание, тъй като нарушението е преустановено. Наред с характерния за принудителната административна мярка (ПАМ) преустановителен характер, същата има и превантивен такъв. Основната ѝ цел е да осуети възможността на деца да извърши други подобни нарушения, като тази мярка не съставлява административно наказание. (арг. чл. 12 и чл. 13 от ЗАНН). Тя е средство за обезпечаване осъществяването на различни правоотношения, възникващи в сферата на

изпълнително-разпоредителната дейност. Ако деянието не е преустановено, принудителната административна мярка ще има и преустановително действие. Тъй като процесната ПАМ има двойка функция – както да преустанови извършването на конкретната нелоялна практика, така и да предотврати за в бъдеще прилагането ѝ, то възражението, че преустановяването на деянието лишава от предмет мярката, е неоснователно, т. к. по този начин се пропуска превантивното ѝ действие. Именно в тази връзка следва да се посочи, че и липсата на посочен в заповедта срок не води до незаконосъобразността ѝ. Записаното в нея „да не прилага нелоялна заблуждаваща практика“ следва да се разбира като жалбоподателя да се въздържа изобщо занапред от прилагането на такава практика. Обвързването на разпореденото с конкретен срок би влязло в съществено противоречие с целта на закона да осигури защита на икономическите интереси на потребителя.

В обобщение съдът намира, че е осъществен фактическият състав на чл. 68е, ал. 2, пр.1 от ЗЗП. Липсата на посочената информация, която е съществена информация по смисъла на чл. 68е, ал. 4 във вр. с чл. чл. 68д, ал. 2, т. 2, пр. 1 от ЗЗП, респ. премълчаването ѝ представлява заблуждаваща и в този смисъл нелоялна търговска практика, чието прилагане е забранено съобразно нормата на чл. 68в от ЗЗП. На следващо място следва да се посочи, че в издадения административен акт се посочва правната квалификация на установеното нарушение, а административният орган обосновава тезата си въз основа на представените по преписката доказателства, а отделно от това в констативния протокол не е дадена правна квалификация на деянието, а са описани установените при проверката обстоятелства. Не почива върху доказателствата по делото, че правната квалификация на деянието е дадена с констативния протокол. Такава е заложена единствено в приложения акт за установяване на административно нарушение, който не е предмет на разглеждане в настоящото производство.

Въз основа на изложените мотиви, съдът приема оспореното решение като издадено от компетентен административен орган, в установената от закона форма, без да са налице съществени нарушения на административно производствените правила, в съответствие с материалноправните разпоредби и целта на закона, за законосъобразен административен акт. При така извършената проверка на законосъобразността на акта по реда на чл. 168 АПК и по изложените съображения, съдът намира, че жалбата следва да бъде отхвърлена.

С оглед изхода на делото и на основание чл.143 от АПК, вр.чл.78 от ГПК, вр.чл.144 от АПК, своевременно заявеното искане на ответника за

присъждане на разноски следва да бъде уважено – 300 лева, претендирани при предходното разглеждане на делото, доколкото липсва възражение за прекомерност от страна на жалбоподателя, а по отношение на тези поискани по адм.дело № 1953/2021г., по описа на ВАС съдът ги намира за недоказани, доколкото липсва както договорен размер, така и доказателства за неговото плащане. В настоящото производство не е отправено искане от страна на процесуалния представител на ответника за присъждане на разноски, поради което такива не следва да бъдат възлагани на жалбоподателя.

Водим от горното и на основание и на основание [чл. 172, ал.2 от АПК](#), Административен съд София-град, II-ро отделение, 72-ри състав

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма] - [населено място], чрез пълномощника си адв. И. срещу Заповед № 269/19.06.2020г., издадена от председателя на Комисията за защита на потребителите, с която на основание чл. 68л, ал.1, вр. чл. 68в, вр. чл. 68г, ал.4, вр.чл. 68е, ал. 2, предл.1 /търговецът чрез премълчаване прикрива съществена информация/, вр.ал.1 от ЗЗП, е забранено на дружеството-жалбоподател, при упражняване на своята дейност, да упражнява нелоялна заблуждаваща търговска практика по смисъла на ЗЗП, изразяваща се в премълчаване на съществена информация за увеличаване на престоя за паркиране в паркинг „С. център“ и за мястото, където да се обърнат потребителите за информация във връзка с начина на увеличаване на престоя за паркиране.

ОСЪЖДА [фирма] - [населено място], ЕИК:[ЕИК], да заплати на Комисия за защита на потребителите сумата от 300 лева, представляващи разноски за юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните пред Върховния касационен съд на Република България.

ПРЕПИСИ да се връчат на страните.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

